

בדלתיים סגורות

המערערת:

האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עוה"ד דן יקיר ו/או דנה אלכסנדר ו/או אבנר
פינצ'וק ו/או מיכל פינצ'וק ו/או עאוני בנא ו/או לילה
מרגלית ו/או לימור יהודה ו/או עודד פלר ו/או טלי ניר
ו/או גיל גן-מור ו/או קרן צפריר ו/או נסרין עליאן ו/או
ראויה אבורביעה ואו משכית בנדל ו/או רגד ג'ראיסי

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
רחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 65154
טל': 03-5608185, פקס: 03-5608165

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

הודעה מטעם המערערת

1. עוזרו הבכיר של היועמ"ש השיב לפניית המערערת ביולי 2010, "כי הפרשה מוכרת לנו, ויחד עם הגורמים הרלבנטיים אנו עוקבים מקרוב על הנעשה בה, ועל כך שזכויות הפרט נשמרות במסגרתה, בכפוף להוראות הדין" – ולא נחה דעתה של המערערת.
2. המערערת מברכת, כמובן, על קיומו של הליך חס"מ לבחינת נסיבות מותו של הנאשם המנוח בתא כלאו. כיוון שאף הליך זה מתקיים הרחק מאור השמש המחטא, מעורבות בו רשויות הביטחון החזקות במדינה, וכבר היו דברים מעולם – לא נחה דעתה של המערערת.
3. הביטוי האנגלי "הסקרנות אכלה את החתול" מקורו בביטוי, שרווח במחזאות האנגלית של המאה ה-16: "הדאגה הרגה את החתול". במחזהו של שייקספיר "מהומה רבה על לא דבר" (או "רוב מהומה על לא מאומה" או בתרגומו החדש והמבריק של דורי פרנס "הרבה רעש על לא כלום") אומר קלאודיו כך:

"What, courage, man! What though care kill'd a cat, thou hast mettle enough in thee to kill care."

"התעודד חבר! גם אם הדאגה עשויה להרוג את החתול, הלא בך יש כוחות מספיקים להדביר את הדאגה."

4. יחד עם זאת ולאור הערות בית המשפט הנכבד בדיון ביום 23.2.11 מוותרת המערערת על קבלת סעד קונקרטי כלשהו בהתייחס לפרשה.

5. בניגוד להחלטתו של הצנזור הצבאי לפסול פרסומה של ידיעה בתקשורת – שהיא החלטה שיפה לשעתה – צו שיפוטי אינו מוגבל בזמן ולא יבוטל או יצומצם בלא שצד מעוניין יפנה בבקשה מתאימה לבית המשפט. מכאן החשיבות שבית משפט נכבד זה יתווה גבולות לסמכותו ולשיקול דעתו של בית המשפט בעניין זה בהחלטה שתותר לפרסום.

6. דומה שמוסכם על הכל – בימ"ש נכבד זה, ביהמ"ש הנכבד קמא וב"כ בעלי הדין – כי אמות המידה, שנקבעו בפרשת **שניצר** לשיקול דעתו של הצנזור הצבאי, יפות גם לסמכות בית המשפט בבואו להחליט על קיום דיון בדלתיים סגורות בשל חשש לפגיעה בביטחון המדינה (בג"צ 680/88 **שניצר נ' הצנזור הצבאי הראשי**, פ"ד מב (4) 617 (1989) (חשש בדרגת הסתברות של ודאות קרובה לפגיעה ממשית בביטחון המדינה)). בשל התרבות צווי איסור פרסום שיפוטיים בשל חשש לפגיעה בביטחון המדינה בשנים האחרונות ובשל היעדר הלכה מנחה של בית משפט נכבד זה מתבקש ביהמ"ש הנכבד לעגן זאת בהחלטתו.

7. כן מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע את גדרי סמכותו של בית משפט בבואו להחליט על דיון בדלתיים סגורות לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט כדלקמן:

א. בית משפט, הדין בהליך ביניים, אינו יכול לחייב בהחלטתו לדון בדלתיים סגורות את המותב שידון בהליך העיקרי. כך, למשל, בית משפט הדין בבקשה לצו מניעה זמני, החלטתו אינה מחייבת את המותב שידון בתיק העיקרי; בית משפט, שדין בבקשה למעצר נאשם עד תום ההליכים, החלטתו אינה מחייבת את המותב שידון בכתב האישום.

ב. בית המשפט מוסמך אך ורק להחליט על דיון בהליך משפטי מסוים בדלתיים סגורות ומכוח החלטה זו נגזר איסור הפרסום. פרט לחריגים שבסעיף 70(ה) ו-1(ה) לחוק בתי המשפט, בית משפט אינו מוסמך לאסור פרסומו של דבר, שאינו חלק מן ההליך השיפוטי.

8. בכפוף לאמור בסעיפים 5-7 לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד למחוק את הערעור.

13 במרץ 2011

דן יקיר, עו"ד
ב"כ המערערת